

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

Č. j.: VS-100157-2/ČJ-2018-800040-INFZ

V Praze dne 2. října 2018

Počet výtisků: 1

Výtisk č.: 1

Počet listů: 2 (oboustranně)

žadatel

Datovou zprávou

Sdělení

ve věci žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Dne 25. září 2018 odbor správní Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky, jako věcně příslušný orgán organizační složky státu, bezpečnostního sboru a správního úřadu, Vězeňská služba České republiky, organizační jednotka Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky, subjektu povinného ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („povinný subjekt“), podávat informace o činnosti vztahující se k jeho působnosti, v řízení o žádosti o poskytnutí informace podané ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“), obdržel datovou zprávou žádost o poskytnutí informací. Tato byla povinným subjektem řádně zaevidována pod čj. VS-100157-1/ČJ-2018-800040-INFZ, přičemž v jejím obsahu se [REDAKCE] („žadatel“) domáhal informací, týkajících se činností, na které se pro příslušníky Vězeňské služby České republiky nevztahuje zákaz jiné výdělečné činnosti.

I.

Povinný subjekt při posuzování žádosti *a priori* neshledal důvody pro uplatnění postupu ve smyslu ustanovení § 14 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, jelikož učiněné podání mělo náležitosti žádosti o poskytnutí informace vyjmenované v § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím. To značí, že „ze žádosti bylo zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena, a žadatel se jejím prostřednictvím domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona.“.

Povinný subjekt následně žádost posoudil z hlediska skutkového a právního stavu a konstatuje, že právo na informace je dle Listiny základních práv a svobod („Listina“) součástí ústavního pořádku České republiky. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy „*povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti*“; podmínky a provedení stanoví zákon. Povinnost poskytovat informace upravuje § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, který stanoví, že určené povinné subjekty mají povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Z dikce předmětného ustanovení plyne, že „*povinnými subjekty, které mají dle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce*“.

Předestřené se patří uzavřít poznámkou, že smyslem a účelem práva na informace (dle čl. 17 Listiny základních práv a svobody) je zejména veřejná kontrola výkonu státní moci. Současně ale „*právo na informace nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvidavosti*“ (viz usnesení Ústavní soud ze dne 18. prosince 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02).

Na závěr procesního postupu ve věci řízení o žádosti povinný subjekt dospěl k závěru a zastává přesvědčení, že nejsou založeny podmínky pro odmítnutí nebo omezení informace. Tudíž vyžádané informace se poskytují, a to takto:

II.

Na úvod povinný subjekt konstatuje, že v žádosti nepřímo zmiňované ustanovení § 48 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 530/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 362/2003 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zní: „*Příslušník nesmí vykonávat jinou výdělečnou činnost než službu podle tohoto zákona; toto omezení se nevztahuje na případy uvedené v § 29, 31 a § 33 písm. a) a na další činnosti stanovené interními akty vydanými řediteli bezpečnostních sborů*“.

Zmocnění pro ředitele bezpečnostního sboru (generálního ředitele Vězeňské služby České republiky) stanovit meze základního práva podnikat a provozovat výdělečnou činnost, je ve specifických podmínkách bezpečnostního sboru Vězeňská služba České republiky upraveno interním aktem řízení. Z něho vyplývá, že zákaz výdělečné činnosti se nevztahuje na činnosti konané v základním pracovněprávním vztahu k České republice nebo k obci, městské části nebo kraji při výkonu přenesené působnosti, nevztahuje se rovněž na veřejně prospěšné činnosti sociálního, výchovného, zdravotního, humanitárního, charitativního, kulturního, sportovního nebo záchranného charakteru směřující k uspokojení potřeb a zájmů společnosti, taktéž na členství v řídicích či kontrolních orgánech občanského sdružení, družstva nebo společenství vlastníků domů, bytů nebo společenství nájemníků bytů, která neprovozují podnikatelskou činnost, dále se nevztahuje na drobný prodej přebytků z vlastního pěstování ovoce, zeleniny a jiných rostlinných produktů a z vlastního chovu hospodářských zvířat, nejvýše však v hodnotě odpovídající částce stanovené právním předpisem, nevztahuje se na správu vlastního majetku a na činnost znalce a tlumočníka.

Nevztahuje se dále na publikační, literární, uměleckou, vědeckou, pedagogickou a přednáškovou činnost, na výkon obecně prospěšné nebo veřejné funkce a funkce v odborovém orgánu, činnost zkušební komisaře k provádění zkoušek odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu a činnost autorizované osoby nebo činnost spočívající ve výrobě elektřiny pro vlastní spotřebu v zařízeních, která využívají jenom obnovitelné zdroje energie, do instalovaného výkonu 20 kW a další činnosti, které s ohledem na konkrétní služební místo zastávané příslušníkem nevedou ke střetu osobních zájmů a zájmů služby.

Zákaz výdělečné (hospodářské) činnosti se vztahuje na činnosti, jež jsou způsobily ohrozit dobrou pověst bezpečnostního sboru.

III.

K vyjádřenému ředitel odboru správního povinného subjektu ještě doplňuje, že ustanovení § 48 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 530/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 362/2003 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se ruší uplynutím dne 30. června 2019.

Vyplývá to z rozhodnutí Pléna Ústavního soudu (ÚS 24/17) ze dne 11. září 2018. Podrobněji viz <http://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=103693&pos=1&cnt=1&typ=result>.

Jaroslav Bauer
z pov. ředitel odboru správního
Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky
v z. Mgr. Alice Hladíková

Za správnost: JUDr. Miroslav Bělecký